

DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Zien wij dan met heldere oogen vroolijk 't leven in 't gelaat,
Vastberaden, onbewogen, rein van zin en sterk van daad.

Böhringer.

1 JULI 1931

No. 13

36e JAARGANG

GEESTELIJKE LEIDING EN VOORLICHTING.

Toespraak door Ouderling Melvin J. Ballard, van den Raad der Twaalven,
gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 4 April 1931.

In de zes en veertigste afdeeling der Leer en Verbonden, lees ik het volgende:

„Maar gij hebt het gebod ontvangen, in alle dingen God te vragen, die mildelijk geeft; en wat de geest tot u getuigt dat zou Ik willen dat gij deedt in alle heiligheid des harten, oprechtelijk voor Mij wandelend, lettend op uwe uiteindelijke zaligheid, alle dingen doende met gebed en dankzegging, opdat gij niet verleid moogt worden door booze geesten, of leerstellingen van duivels, of de geboden van menschen; want sommige zijn van menschen, en andere van duivels.

„Daarom, let op dat gij niet misleid wordt; en opdat gij niet bedrogen moogt worden, jaagt ijverig naar de beste gaven, altijd gedenkende waarvoor ze gegeven worden;

„Want voorwaar zeg Ik u: ze worden gegeven ten bate van degenen die Mij liefhebben en al Mijne geboden bewaren en van hem die ernaar streeft, dat te doen; opdat allen gebaat mogen worden die ernaar streven of die Mij vragen, die vragen en niet om een teeken om het aan hun lusten te verteeren”.

Zoekt geestelijke leiding.

Ik geloof dat de behoefte aan geestelijke leiding nog nooit zoo groot geweest is als heden ten dage. Dit zijn waarlijk dagen waarin de wijsheid der wijzen vergaan is in stoffelijke dingen, en het verstand der verstandigen verborgen. Ik ben vast overtuigd dat de Heere de gave en kracht des Heiligen Geestes gegeven heeft aan de leden der Kerk om hen te leiden en te troosten in alle dingen, zooals de openbaringen dat aanwijzen.

Ik geloof dat de leden dezer Kerk het voorrecht genieten, die leiding te zoeken, zelfs in stoffelijke dingen. Daar is een sleutel gegeven in de negende afdeeling van de Leer en Verbonden, die ook heden nog met heel veel baat aangewend kan worden.

Ge herinnert U hoe Oliver Cowdery bezig was gedeelten van het Boek van Mormon te vertalen en dat toen alles hem duister werd en hij niet verder kon gaan. Hij vroeg den Heere of hij weten mocht waarom dat zoo was en het antwoord was dat hij niets anders gedaan had dan alleen maar den Heere te vragen en de verantwoordelijkslast daar had laten liggen.

»Ziet, ik zeg tot U, dat gij het in uw denken moet uitwerken; dan moet gij Mij vragen of het goed is, en als het goed is zal Ik maken dat uw boezem inwendig zal branden; daaraan zult gij gevoelen dat het goed is.

Maar als het niet goed is, zult gij die gevoelens niet hebben, maar dan zult gij een verstomping van denken hebben dat U zal doen vergeten datgene wat verkeerd is” —

dat uw hart zal afwenden van wat ge overwogen hadt.

Gij weet heden niet wat te doen om uwe financiële problemen op te lossen, wat te planten, of ge vee, schapen of iets anders zult koopen of verkoopen. Het is uw voorrecht dit uit te denken; ga te rade met de beste wijsheid en het beste oordeel dat de Heere u zal geven, vorm conclusies en ga er dan mee naar den Heere, vertel Hem welke plannen ge hebt. Als hetgeen ge van plan zijt te doen voor uw welzijn en zegen is, en ge zijt vast besloten den Heere te dienen, uw tienden en offeranden te betalen en Zijne geboden te bewaren, beloof ik u dat Hij die belofte op uw hoofd in vervulling zal brengen en uw boezem inwendig zal branden als hetgeen ge van plan zijt te doen goed is, en gij zult door de influisteringen van den Geest weten dat het goed is. Maar als het niet goed is zult ge die gevoelens niet hebben, maar zult ge een verstomping van denken hebben en uwe harten zullen ervan afgewend worden.

Misleidingen van den tegenpartijder.

Naar mijn meening is er heden ten dage niets dat de Laterdaagsche Heiligen meer noodig hebben dan de leiding van den Heiligen Geest bij het oplossen der problemen des levens. En ik weet dat diezelfde onfeilbare wijsheid van den Heiligen Geest de misleidingen van den tegenstander ontdekken kan. Ik ben onlangs bewogen tot gevoelens van medelijden voor groepjes van menschen die bedrogen zijn geworden door leugentongen, door misleidende geesten.

Laatst was ik te Independence met broeder Bennion, op bezoek in zijne Zending, en stond daar bij een fundeering, die gedeeltelijk aangelegd is en met aarde gevuld is door den regen die herhaaldelijk de uitgravingen binnengestroomd is. Ik sprak met groepjes van menschen die beweerden openbaringen ontvangen te hebben om daar een tempel te bouwen en nu tot verwarring en verdeeldheid gekomen waren. Daar schuin tegenover is een groot gebouw, gedeeltelijk voltooid, opgericht door een ander groepje dat beweert visioenen en openbaringen gehad te hebben, en zij

bevinden zich in een warnet van verwarring, twijfel en onzekerheid.

Als ik terugblik over de geschiedenis van deze Kerk, kom ik tot de ontdekking dat de Profeet-zelf zich verheffen moest tegen degenen die een ander in zijn plaats wilden stellen. „Laat iemand, wie ook, die een groep wil wegvoeren, dit doen en zijn hand verheffen tegen Gods gezag. Hij zal niet voorspoedig zijn.” Zijn woorden zijn in vervulling gekomen. Of dit in verband is met de afscheuringen die naar Texas gegaan zijn, of elders, ze zijn te niet gegaan en zullen te niet gaan. Degenen die zich afscheurden onder den naam van Morrissieten of Godbe-ieten of welke andere „ieten” ook — wat is er van hen geworden? O dat de menschen toch wijs genoeg waren om te zien wat er gebeurt met degenen die de ark trachten te steunen!

De Heere heeft lang geleden beloofd dat de meerderheid van de leidersgroep dezer Kerk nimmer dit volk op den dwaalweg zoude leiden, en dat zullen zij ook nimmer doen, en zij leiden heden ten dage dit volk niet op den dwaalweg. Iedere afscheuring komt te niet, zoo zeker als gij en ik leven.

Hoe verheugt mijn ziel er zich in, dit werk te zien voortschrijden, zich ontwikkelen, ontplooiën, ofschoon er deze misleidingen zijn. Ja, de uitverkorenen zouden misleid worden, indien het mogelijk ware, door de wonderbare dingen die soms bij anderen plaats hebben. Er waren lieden, in de dagen van Christus, die de zieken genazen en Hem niet volgden, en enkelen van de discipelen wenschten te weten of zij hen, die aldus zekere macht openbaarden, niet zouden bestraffen en weerhouden. Christus vertelde hun ze alleen te laten; het waren geen concurrenten van Hem.

Het verstoort mij niet heden ten dage elders bewijzen van dien aard te zien, want hier is het licht, hier is de waarheid, hier is de macht Gods en hier is het gezag van het heilige priesterschap. Ik ben zeker dat iedere Heilige der Laatste Dagen die de geboden des Heeren nakomt, niet naar die dingen zoekt om ze aan zijn lusten te verteeren, getuigenissen en geloofsbewijzen van den Heiligen Geest zal hebben, die hem tot Gids zullen strekken om het bedrog te ontdekken, om de misleidingen te ontdekken die aan het werk zijn.

Nieuwe aanvalsmethoden.

Wij leven in een tijdperk van vrede, zoover als de kerk betreft, van buiten af. U die deze Conferenties nu voor een jaar of wat hebt bijgewoond, hebt de waarschuwing van dit podium af gehoord, dat wanneer de tijd van vrede kwam tot de Kerk, en er geen vijand was aan de buitenkant, wij in slaap gewiegd zouden worden door het gevoel van veilig-zijn, gevoelende dat de strijd gewonnen was en dat de vijand zich had teruggetrokken; want hij zou nieuwe methoden aanwenden om dit werk te vernietigen. Hij is er niet in geslaagd het door peupelgeweld te deeren.

Een poosje geleden ging ik met broeder Bennion over de route waarover Zions kamp trok tijdens de Missouri-troebelen. Ik stond op de plek waar de Profeet, geketend, die groote bestraffing uitte tot de wacht; ik stond bij het gedenkteeken opgericht ter eere van Generaal Doniphan, die last had gekregen den Profeet te fusileeren, maar den moed en manhaftigheid had, te weigeren. Toen ik nadacht over de worstelingen en het leed en de moeite en wederwaardigheden van de honderd jaren, verheugde mijn ziel zich dat onder al deze beproevingen de Kerk niet bewogen werd. Daar stonden mannen en vrouwen in hare rijen met helder oog, met doorzicht en doorzettingsvermogen om voor de waarheid te staan of te sterven. Zij stonden als gehamerde aambeelden, onbevreesd, en hebben onze erfenis bewaard — de zegeningen en voorrechten van geloof en lidmaatschap in de ware Kerk tot deze ure toe.

Maar de vijand richt thans geen vervolging tegen ons van buiten af. Niettemin is hij aan het werk, trachtende binnen in te misleiden, want hij zal door nieuwe methoden probeeren dit volk te verdelgen; maar het zal evenmin gelukken op deze wijze als door vervolging of gepeupelgeweld. Ik ben zeker dat het groote hart van deze Kerk gezond is, dat wij gezond van geest zijn, en dat er geen vrees is voor Zion, want haar toekomst is heerlijk.

Een tijdperk van groei en ontwikkeling.

Mijn bezoek aan twee zendingen sedert de laatste Conferentie heeft mij geïnspireerd met de gedachte van groote dingen die tot deze Kerk zullen komen. Wij zijn niet begonnen te sterven, maar wij staan op den drempel van een tijdperk van groei en ontwikkeling van langen duur, en duizenden, ja tallooze duizenden van het bloed van Israël, die nog niet geraakt zijn, zullen gevonden worden. God is bezig het werk onder de naties der aarde te openen. Meer menschen hebben naar onze boodschappen geluisterd dan ooit te voren. Vergaderzalen vloeien vol, en ik zie Hem aan het werk, de voorbereiding voor het vervullen Zijner groote doeleinden, want Zion zal zich opmaken en verlicht worden, en zij die trachten haar voortgang te stuiten, zullen zoo hulpeloos wezen als blaffende honden; terwijl de Kerk, de machtige karavaan Gods, vol majesteit voortgaat naar haar bestemmingspunt. Geen macht kan haar voortgang vertragen.

De eenige vrees die ik koester betreft ons als enkelingen. Het werk zal doorgaan. Het zal slagen. Het zal zijn heilige doeleinden bereiken. Het groote geheim is, zal ik het licht helder brandende houden in mijn eigen ziel, om te zien welke richting ik moet houden, om op het goede schip Zion te blijven en niet overboord te vallen en weg te hollen met de een of andere gril of opwelling van iemand anders.

Mannen Gods.

Ik verklaar u, met alle oprechtheid des harten, dat ik, persoonlijk, weet dat de verklaringen, door President Grant gemaakt aangaande de eer, de onkreukbaarheid en trouw en toewijding van deze leiders, waar zijn. Ik weet het. Het zijn mannen Gods. Zij leiden geen dubbel leven. Zij leven na wat zij de Laterdaagsche Heiligen geleerd hebben na te leven, en dank zij den Heere, gij weet dit. Wij behoeven dit niet met u te bepleiten, want gij hebt een weten, een getuigenis in uwe harten, dat u overtuigt dat het de waarheid is.

Ja, heerlijke dingen wachten Zion, en de booze weet het en hij zal trachten, zoo mogelijk, het werk tot stilstaan te brengen, trachten onze rijen te verdeelen. Hij zal trachten, ons te verstoren, maar hij zal niet slagen. Deze kleine stoornissen zullen overwaaien. Het werk zal doorgaan. Gods heerlijke doeleinden zullen bereikt worden. Ik ben er zoo zeker van als dat ik leef. Ik geef u er heden getuigenis van in den naam van den Heere Jezus Christus. Amen.

DE ZEGENINGEN VAN HET BETALEN VAN TIENDEN.¹⁾

Door Ouderling Jacob H. Trayner,

oud-Zendingspresident van Nederland.

Een ieder van ons zal eenmaal alle weelde verliezen, behalve onze geestelijke rijkdom, want alleen geestelijke dingen kunnen voor altoos blijven bestaan. De eenigste duurzame schatten der wereld zijn de geestelijke. Daarom zeide de Heer: „Vergadert u geene schatten op de aarde” waar u er ontegenzeggelijk binnenkort van moet scheiden, „maar vergadert u schatten in den hemel”, waar u voor ontelbare eeuwen ervan kunt genieten.

Het systematisch geven of betalen, dat het tiendbeginsel noodzaakt, is rijk aan zegeningen. Het doodt de wortels der zelfzucht. Het koestert de deugden van broederlijke liefde en behulpzaamheid. Het maakt den mensch tot medearbeider Gods — een heerlijke werkelijkheid, en het scheidt de blijmoedigheid in den gever die hem van God bemind maakt. Hoe wonderlijk dat wij op zoo'n eenvoudige wijze ons zelven meer bemind bij God kunnen maken. Hoe zondig en dwaas, te weigeren het te doen.

De reden waarom wij gehoorzaamheid aan de tiendwet dienen te betoonen is dat Gods Woord het heeft bevolen, en verder: het is eene hooge geestelijke ontplooiing, tienden te betalen. Het is eene erkenning van een werkelijk Goddelijke, aan Wien de tiende wordt gebracht, en Die haar ontvangt.

¹⁾ Ontleend aan *Gems of Thought on Tithing.*

Er zijn menigten die zich bereid verklaren om in den omgang met hunne medemenschen zich aan God's Woord te houden, doch in deze zaak van geven, hoe bitter weinig zijn er die gewillig zijn om in hun omgang met God den Bijbel te volgen.

In den gewonen zin is de Bijbel een groot Boek van Openbaring — des volks Boek van Openbaring. In den Bijbel wordt de mensch aan zichzelf geopenbaard. Iemand heeft zichzelf gevonden wanneer hij zijn eigene verhouding tot de rest van het heelal gevonden heeft, en hier is het Boek waarin deze verhoudingen uiteengezet zijn. Hier krijgen wij de openbaring van onze verhouding tot onzen God en Schepper, en zien wij onze verantwoordelijkheid in de wereld. Dit is de openbaring van leven en vrede.

Eén uit elke zes verzen in den Bijbel bevat waarschuwingen tegen den een of anderen vorm van hebzucht. Toen Jezus door een wetgeleerde gevraagd werd „Meester! wat doende zal ik het eeuwige leven beërven?” zeide Hij: „Wat is in de wet geschreven?” Aldus beriep Jezus zich op de wet, om aan den wetgeleerde zijne verantwoordelijkheden en verplichtingen te openbaren — en de wet omvat de tiende. God gebruikt de tiende om spijs in Zijn huis te krijgen. Christus brengt het met plichtsgevoel in verband. Hij vond in de Farizeën weinig prijzenswaardig, maar voor dat weinige prees Hij hen. „Gij vertient de munte, dit moest men doen”. Wanneer Jezus zegt: „Gij moest”, dan is dat beslissend. Dan is het tijd om met twisten op te houden, en met gehoorzamen te beginnen. Indien de tiende de goedkeuring van Jezus heeft dan is geen Christen eerlijk met God zoolang hij geen tiende van zijn inkomst aan Hem gegeven heeft. Zij is des Heeren. Daar is geen opoffering, geen zelfverloochening, geen „offerande” voor den Christen zoolang hij geen tiende of meer gegeven heeft. De handelingen van Christus stroken volkomen met Zijne woorden. Hoe vrijlijk heeft hij niet gegeven! Hij houdt niets terug — van de vijf broodjes en de twee visschen, alles wat Hij voor Zijn heele gezelschap had, tot de gaven der gezondmaking toe, en eindelijk Zijn „leven als een rantsoen voor velen”.

De twee wetten die zeggen dat een zevende van onzen tijd en een tiende van onze inkomsten aan den dienst van God dienen toegewijd te worden, zijn nooit veranderd geworden. Beiden wortelen in menschenlijke benooidgheden, en beiden werden voor ons welzijn gegeven. In het vennootschap tusschen God en den Christen komen deze dingen Hem toe. Beiden dienen Hem geschonken te worden als eene erkenning van Zijn recht op tijd en geld die wij van hem ontvangen hebben. Paulus geeft den regel in 1 Cor. 16: 2: „Op elken eersten dag der week legge een iegelijk van U iets bij zichzelf weg, naardat hij welvaren verkregen heeft”. O dat dit beginsel toch werd onderhouden, dat er van elken gulden een bepaald gedeelte gegeven werd, hetzij het loon

een weekloon is of een maandloon of een jaarloon. Inderdaad is stiptheid dikwijls de beste zuinigheid. Hij die prompt geeft, geeft tweemaal Met geld en dienst gestadig Gods Kerk te ondersteunen is beter dan onregelmatige pogingen.

Het verkwisten van geld aan plezier dat met een Christelijke belijdenis niet te vereenigen is, doet veel schade aan het werk van Christus, en maakt vele kerkleden meer liefhebbers der wereld dan liefhebbers Gods.

God helpe ons dat wij gered mogen worden van den valstrik en de dwaling der veronderstelling dat wij onze liefde voor Hem toonen wanneer wij eene zestiende aan Hem geven, en de vijftien zestienden aan onszelven besteden, en dan zingen „Ik heb, o Heere, lief Uw Rijk, het huis van Uwe woon”. Eens legde iemand de zaak op deze manier uit: „Wanneer iemand zoiets doet, is hij een man gelijk die naar de stad ging en zich een auto kocht voor 12 000 gulden, een overjas voor 175, een paar schoenen voor 25, en een hoed voor 35, om vervolgens een katoenen japonnetje voor zijne vrouw te koopen, en daarna huiswaarts te keeren zingende, „Ik heb mijn Geertje innig lief; Ik heb mijn Geertje lief”.

De tiende van iemands inkomen is niet een weldadigheids-geschenk, het is iemands eerste en meest dringende schuld, een eerschuld. Het feit dat de tiende een schuld is, en niet een geschenk, dient nimmer uit het oog verloren te worden. Men „geeft” zijnen bankier de rente niet die hem toekomt, evenmin „geeft” men den winkelier het bedrag van zijne rekening. Echter komt aan geen van beiden meer den naam van schuld toe dan aan de tiende die wij God schuldig zijn. Tiendbetalen is Gode gehoorzaam zijn. Dit, en niet gewin, dient onze hoogste beweegoorzaak te zijn. Zoowel op geestelijk als op maatschappelijk gebied heeft de mensch geen macht om rijkdom te verzamelen, dan alleen de kracht die hij van God ontvangt. Hoe noodzakelijk is het niet, om den Schepper in de dagen onzer jongelingschap te gedenken, want als de ouderdom komt, zal men misschien zijn lust voor God verliezen.

Het geregeld teruggeven aan God, op eene zichtbare en indrukwekkende wijze van een bepaald deel van wat Hij ons geeft, drukt de dankbaarheid van het hart uit voor ontvangen barmhartigheid en tegelijkertijd is het eene erkenning onzer absolute afhankelijkheid van het Hoogste Wezen — een eeredienst die zelfs boven bidden en lofzingen schijnt uit te stijgen.

Een begin te maken aan het onderhouden der tiendwet valt zeer zelden gemakkelijk. Zooveel hangt er van af, dat het een nieuwe oefening van geloof en een meer complete toewijding aan Christus vereischt.

Gelooft U dat God meende wat Hij zeide betreffende het uitgieten van Zijn zegen, zoodat er geen ruimte genoeg zou zijn om dien te ontvangen? Zoo ja, waarom begint U dan niet de tiendwet te onderhouden?

ZENDINGSNIEUWS.

Verplaatst en benoemd.

Ouderling Frederick H. Loertscher van Groningen naar Utrecht, een tijdelijke regeling; Ouderling Wilmer W. Tanner, gemeentepresident te Almelo, van Almelo naar Utrecht, als gemeentepresident; Ouderling Clyde Biddulph van Rotterdam naar Almelo; Ouderling Everette A. van Orden van Rotterdam naar Delft; Ouderling Kenneth J. Draayer van Delft naar Arnhem, Ouderling Max R. Warner van Arnhem naar Leeuwarden; Ouderling Arthur Van Otten, van Leeuwarden naar Haarlem, aangesteld als gemeente-president; Ouderling Albert J. Aardema, gemeentepresident te Haarlem, van Haarlem naar Amsterdam; Ouderling Don F. Smith van Utrecht naar Leiden en Ouderling Johannes van Katwijk, van Leiden naar Groningen.

Ouderling Geert Boekweg, te Almelo werkzaam, is aldaar tot gemeentepresident aangesteld. Ouderling Thomas F. Coppin, gemeente-president te Utrecht is van Utrecht naar Groningen verplaatst, waar hij tot president van het Groningsche District benoemd is.

Ontslagen.

Eervol ontslag van hun zendingswerk in Holland is aan Ouderlingen Alton R. Pugh en Blaine L. Baxter verleend, die op 16 Juni j.l. per Batavierboot van Rotterdam naar Engeland zijn vertrokken. Van Engeland gingen zij op 18 Juni per S.S. George Washington van de Ver. Statenlijn naar hun geboorteland terug.

Ouderling Pugh was in den laatsten tijd te Utrecht werkzaam, en Amsterdam was het laatste arbeidsveld van Ouderling Baxter.

Alton R. Pugh.

Blaine L. Baxter.

GRONINGER CONFERENTIE.

De voorloopige vaststelling van de Groninger Conferentie op 28 Juni bleef een voorloopige. Toen de jaarlijksche Conferentie van zendingspresidenten tot den 26sten Juni duurde, was verandering van den Groningerdag noodig.

Zaterdag 11 en Zondag 12 Juli zijn nu de aangewezen dagen voor de Groninger gebeurtenis. Op de eersten dag om 1 uur 's middags zendelingenbijeenkomst en des avonds om 8 uur ambtenaren en ambtenaressen vergadering.

Zondag drie bijeenkomsten: 's morgens 10 uur, 's namiddags 3 uur en 's avonds 7 uur. Alle samenkomsten in de gewone zaal in de Poelestraat. Vriendelijk worden zoowel niet-leden als leden uitgenoodigd deze conferentie bij te wonen.

Overleden.

Mes. Te Dordrecht is den 19den Juni 1931 overleden Hendrika Wouterina Mes, geboren Spoel. Zij was den 9 December 1873 te dier stede geboren en werd 28 Maart 1906 gedoopt door Ouderling John Roghaar, die haar tevens bevestigde. Aan het graf werd een korte rouwdienst gehouden, waarin enkele woorden van deelneming en troost gesproken werden door Ouderling Hyrum Hand, die ook de groeve toewijdde.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: GEORGE RYTTING

VAN DE REDACTIE.

President John A. Widtsoe en Echtgenoot in Europa terug.

Na een bezoek van zoowat twee maanden in de Vereenigde Staten, zijn President en Zuster Widtsoe weer naar Europa teruggekeerd. De beste rust voor actieve geesten is verandering van werk — van zulk een ontspanning kan hier gesproken worden.

Op het oogenblik zijn de President en zijne wedergade in Denemarken, waar pas de jaarlijksche Conferentie van Zendingpresidenten ten einde gebracht is. Te Kopenhagen begonnen, waar de meeste bijeenkomsten plaats hadden in het onlangs ingewijde Zendingshuis, eindigde deze conferentie op een landgoed nabij Silkeborg, in het hart van Jutland. Van eene uitnoodiging daartoe, door een onzer Deensche leden gedaan, maakten de Zendingpresidenten dankbaar gebruik.

President Widtsoe maakt thans een rondreisje door de Deensche Zending en is van plan daarna Noorwegen te bezoeken. Dringende bezigheden roepen hem echter naar Engeland terug — zijn bezoek aan de Noorsche Zending zal slechts van korten duur zijn. Zoodra de werkzaamheden, die hem thans naar de Engelsche Zending roepen, achter den rug zijn, denkt onze geachte leider opnieuw het vasteland te bezoeken en dan zoowat zes maanden in de verschillende continentale zendingsvelden te besteden. Wat de dringende werkzaamheden van president Widtsoe aangaat: onder anderen wordt het hoofdkantoor der Europeesche Zendingen verplaatst van Liverpool naar Londen. Onvermoeid voert de president allerlei veranderingen in, waar die noodig zijn, veranderingen die blijken even zoovele verbeteringen te zijn. Zijn helder inzicht en zijn rijpe ondervinding, gepaard aan een nederigheid van geest en een reinheid van leven welke hem de gestadige leiding van den Geest des Heeren verzekeren, maken hem bijzonder geschikt voor zijn gewichtige taak.

Wij hopen dan ook van ganscher harte dat onze hooggeachte leider — en eveneens zijne waardige echtgenoot — nog langen tijd het kerkelijk werk in deze landen zullen besturen. Een „normale” zendingstijd hebben zij hier reeds doorgebracht: vandaar dan ook waarschijnlijk de geruchten, laatst verspreid, dat er opvolgers zouden komen. Maar, wij zien thans het ongewone verschijnsel dat het hoofd van de Europeesche Zending de Conferentie te

Salt Lake City gaat bijwonen en weer terugkeert — en dat nog wel op het zoogenaamde „einde” zijner zending! Menschelijke berekeningen falen doorgaans. Dit is Gods werk.

K.

EINDUITSLAG VAN HET O.O.V. WEDSTRIJDWERK.

(Bij onze foto's)

M.-Mannen kwartet — Het wedstrijdnummer voor het M.-Mannen-kwartet was dit jaar een melodieuze zang, getiteld „Avondlied”. De Rotterdamsche groep behaalde de zegepraal over die van Amsterdam. Liedereren te leeren zingen werpt stichtelijke resultaten af en het houden van wedstrijden van deze soort, door de Kerk aangemoedigd, is een aangename prikkel voor het jonge volk om zich langs deze lijnen te ontplooien. De namen van de op ons kiekje verschijnenden zijn v.l.n.r.: Piet v. d. Meijde, George Rytting (leider), Marinus van Gelder, Frederik Mostert en Arie de Jong.

M.-Mannen Openbaar Spreken. Egbert van Komen, van Amsterdam, die „Waarom aldus de schepping?” als onderwerp had gekozen, won het van zijn strijdmakkers op dit terrein. De vooruitgang, door Br. Van Komen op dit gebied gemaakt, is lofwaardig.

Bijenkorf Meisjes Weergegeven Verhaal. Zuster M. C. van Maare, die tegen sterke tegenstandsters, of liever gezegd: mededingsters, te kampen had, kreeg de eerste plaats toegewezen in deze wedstrijdafdeeling. De titel van het verhaal was: „Pap's Zending”. In duidelijke, vloeiende taal deed zuster van Maare haar prijzenswaardig werk.

M.-Mannen debat. — Winnaars waren de Rotterdamsche debaters, tegen wie die van Overmaas en Amsterdam het moesten afleggen. Dat een beduidende verbetering had plaats gegrepen sedert het houden van de Districtswedstrijden, kon reeds dadelijk gemerkt worden. Toch — het moet ons van het hart — is dit terrein voor allen nog zoo goed als onontgonnen. Oefeningen als deze zijn van onschatbare waarde bij het trainen van jongelieden, die de toekomstige verdedigers van de beginselen der waarheid moeten worden. De namen van de op ons kiekje voorkomende personen zijn v.l.n.r.: Jan Mostert, Hans Schotel (trainer), Hendrikus Hekking en Frederik Mostert. Willem Riet ontbreekt op de foto.

Bijenkorfmeisjes, Dubbel Trio. — Het door de meisjes gekozen lied was getiteld „De Beek” en de eerste plaats werd toegewezen aan de groep van Rotterdam. De naam reeds wijst er op dat het lied niet makkelijk te vertolken is, maar de winnende groep deed

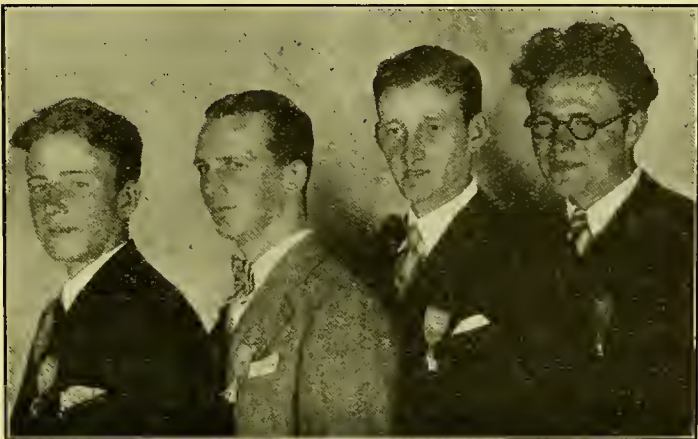
M.-Mannen-Kwartet.

M.-Mannen
Openbaar spreken.

Bijenkorfmeisjes
Weergegeven Verhaal.

M.-Mannen-debat.

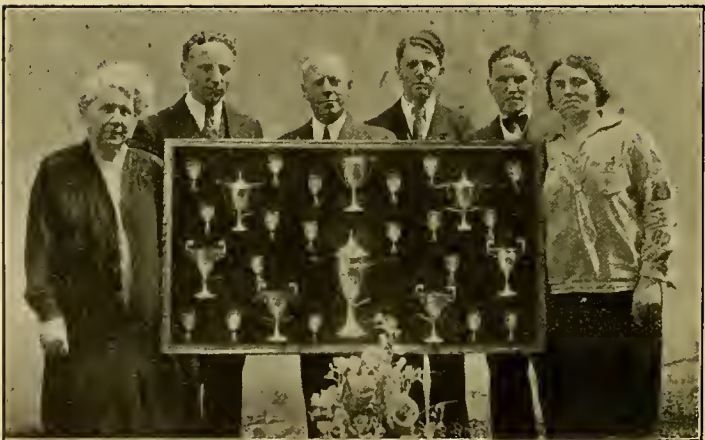
Bijenkorfmeisjes Dubbel Zangtrio.

Bijenkorfmeisjes
Aanteekenboek

Bijenkorfmeisjes
Openbaar spreken

Het O.O.V. bestuur bij wisselbekers en lintjes.

het op doeltreffende wijze. De namen dergenen, die op nevensgaande foto voorkomen, zijn v.l.n.r. : Christina Kwawegen, Johanna Riet, Magdalena Noffke, Christina Riet, Tilly Schotel, Johanna Schippers en George Rytting, leider.

Bijenkorf Aanteekenboek. — Een van de vele bezigheden van Bijenkorfmeisjes is het bijhouden van aanteekenboeken waarin zij hare lievelingsliteratuur (een bloemlezing), plaatjes en dergelijke bewaren. Netheid en kwaliteit van het vergaderde beslissen hier. De eerste plaats in dit werk werd dit jaar gewonnen door zuster Wilhelmina Reijs van Overmaas.

Bijenkorfmeisjes Openbaar Spreken. — Zuster Johanna C. P. Schippers, van Rotterdam, won, met een interessante en goed voorbereide toespraak, de eerste plaats in dezen wedstrijd. Haar onderwerp was: „Onze leuze: Ons doel en streven is innige verkleefdheid aan Laterdaagsche Idealen”. Zuster Schippers deed verdienstelijk werk.

Nog één groepje rest ons: bij het bord met de zilveren wisselbekers en de kleurige lintjes staan v.l.n.r.: Zuster Elisabeth J. Kooyman, Ouderling Bert H. Opheikens, President Frank I. Kooyman, Ouderling Hoyt W. Brewster, Ouderling George Rytting (voor wien de bloemen bedoeld zijn) en Zuster Tine Hartman-Spaans. Zuster Jopie Riet mankeert.

In den dieperen zin van het woord zijn alle deelnemers en deelneemsters aan de verschillende wedstrijden winnaars en winnaressen. Verliezers zijn er niet. Wie meedoet wint in allerlei opzichten. Blijven wij dit altijd gedenken!

DE NIEUWE GEBOORTE EN GEESTELIJKE GROEI,

door Ouderling B. H. Roberts.

„Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien Zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan.” Jezus tot Nicodémus. (Johannes 3 : 3, 5).

Men dient te bedenken dat de nieuwe geboorte, door degenen die de waarheid ontvangen ondervonden, slechts eene geboorte is. De nieuwe geestelijk geborene discipel wordt niet onmiddellijk geestelijk volwassen zooals er gezegd wordt van Athena, die volwassen aan het brein van Zeus ontsprong zonder kindsheid of jeugd gehad te hebben; integendeel: de discipel ondervindt geestelijke kindsheid en jeugd; en in het leiden en bijstaan van dit

nieuwgeboren wezen tot den staat van „eenen volkomenen man” die in Paulus’ uitdrukking: „tot de mate van de grootte der volheid van Christus” beoogd wordt, vindt de Kerk de tweede afdeeling van haar groote zending.

Dit is inderdaad een groot werk en gewoonlijk lang en moeilijk, daar het aan den positieven kant groei beteekent, en aan den negatieven kant zelf-overwinning. Volgens de leer van den Profeet der Nieuwe Bedeeling, wordt de mensch door kennis gered, en „de heerlijkheid Gods is intelligentie”, en natuurlijkerwijs volgt hieruit dat intelligentie ook de heerlijkheid van den mensch is of zal wezen, en tevens de oorzaak van zijn vooruitgang en verhooging. Maar kennis, om voor den mensch een middel tot zaligheid te zijn — en volgens onzen profeet wordt de mensch niet eerder zalig dan hij kennis opdoet — moet toegepaste kennis zijn; en intelligentie, om de heerlijkheid van den mensch zoowel als van God te zijn, moet eene intelligentie zijn die niet alleen afmetingen en andere dingen waarneemt, maar die tot het verrichten van daden aanzet. Welnu, terwijl geboorte oogenblikkelijk kan zijn, of liever gezegd moet zijn, moet de groei na de geboorte noodzakelijkerwijs een langzame en geleidelijke ontwikkeling wezen. Dit wegens den menschelijken aard, de beperktheid van zijne geestvermogens. Zijn geestelijke groei hangt van het verzamelen van kennis af — van het ontwikkelen van intelligentie; en dit, weten wij, is een langzaam proces.

Het is door het leeren van lijn op lijn, en regel op regel, hier een weinig en daar een weinig, dat kennis opgedaan wordt, dat intelligentie ontwikkeld wordt. Nog langzamer, geloof ik, wordt kennis in daden omgezet; maar geleidelijk leert de mensch intelligentie in zijn gedrag toe te passen. Ook duurt het eenigen tijd voordat de mensch zich de geestelijke geboorte, waartoe hij gekomen is, bewust wordt. „De wind blaast waarheen hij wil” zeide Jezus tot Nicodémus, toen Hij de geheimnisvolle geestelijke geboorte verklaarde, „en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet vanwaar hij komt, en waar hij heen gaat; alzoo is een iegelijk die uit den Geest geboren is.”

Van tijd tot tijd komt er tot den discipel eene openbaarmaking van deze nieuwe kracht, onaangekondigd, onverwacht, een stem van binnen: „een stille influistering”, zacht en teeder; soms haast onhoorbaar — er wordt een indruk gemaakt, alsof een herinnerings-toets door een mystieke geesteshand aangeraakt werd en welbekende dingen herhaald werden; of misschien wordt een visioen verleend of een geïnspireerde droom gegeven ter onderrichting of vertroosting of als waarschuwing; of iemands geloof wordt versterkt, zijn moed op geheimzinnige wijze vermeerderd, totdat er eindelijk een bewustzijn van geestelijke kracht ontstaat, een inwendig vermogen dat alle begrip te boven gaat; maar de discipel, gelijk de meester, kan eindelijk zeggen: „wij spreken, wat wij

weten, en getuigen, wat wij gezien hebben;" doch het eischt tijd om hem op te voeren tot die ontwikkelde bewustheid van geestelijke kracht, het besef van de eenheid van zijn leven met het leven van God — het volbloeielen van den geestelijken mensch.

VIERDE ALGEMEENE O.O.V. CONFERENTIE, GEHOUDEN 4, 5, 6, 7 en 8 JUNI 1931.

Donderdagavond. — Beginnende om 8 uur en 7.30 uur vingen de eerste twee vergaderingen — gehouden in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 16, en in de zaal te Overmaas, Dordtschestraatweg 214 — aan. De M.-Mannen debat-ploegen, vertegenwoordigende de Rotterdam, Amsterdam en Overmaasgemeenten, kwamen bijeen om naar de lauweren te dingen. Elk van deze gemeenten had twee ploegen: één bevestigende en één ontkennende. De bevestigende ploeg van Rotterdam en de ontkennende ploeg van Overmaas debatteerden in de groote kamer van de zaal „Excelsior”; en de bevestigende ploeg van Overmaas en de ontkennende ploeg van Amsterdam debatteerden in de kamer van de Zusters-Hulpvereeniging.

De te Overmaas gehouden vergadering werd met het zingen van het lied „Steekt uw handen uit de mouw” aangevangen. Br. J. Post ging voor in het gebed. Ouderling M. Laverl Hall sprak enkele welkomstwoorden en Ouderling Andrew P. Roghaar gaf eene inleiding tot het debat. Het debat-onderwerp was „Aangenomen dat de Godsdienst meer heeft gedaan tot de ontwikkeling en beschaving van den mensch dan de Wetenschap”. Hier was de bevestigende ploeg winnaar. De vergadering werd geëindigd door het zingen van lied No. 19, „Het Goede Betrachten”. Zr. A. van Buuren sprak het dankgebed uit.

De vergadering gehouden in de zaal „Excelsior” ving eveneens aan met het zingen van het lied „Steekt uw handen uit de mouw”. Ouderling A. J. Aardema vroeg den zegen, waarna een duet, getiteld „Come unto Me” door Ouderling Nanno Venema en Zr. Tilly Schotel ten gehoor werd gebracht. President Frank I. Kooyman sprak het welkomstwoord, en Ouderling Bert H. Opheikens gaf eene inleiding tot het debat. Het gehoor werd in twee groepen verdeeld. In de Zusters-Hulpvereenigingskamer was de bevestigende ploeg winnaar, en in de groote zaal de ontkennende. Daar beide ploegen van Rotterdam gewonnen hadden, bestaande uit Jan Mostert en Wm. Riet (ontkennende) en F. Mostert en H. Hekking (bevestigende) werd dezen de eerste plaats gegeven. Het slotlied was No. 19, „Het goede betrachten”. Ouderling George Rytting eindigde met dankzegging.

De juryleden waren: A. Visch, Jan de Bruin en M. Laverl Hall te Overmaas; A. Hartman, J. Borger en J. W. P. Hamel

in de groote zaal; en M. van Gelderen, L. Barendregt en P. Ronner in de Z. H-kamer.

Vrijdagavond. — Algemeene Wedstrijdavond in de zaal „Excelsior”. Openingslied: „Eere den man welke sprak met Jehovah”. Gebed: Ouderling Fred M. Weenig. Ouderling Hans Schotel gaf eene inleiding tot het wedstrijdwerk. De resultaten van den wedstrijd waren als volgt: Weergegeven geschiedenis, Amsterdam, Zr. M. C. van Maare; M-Mannen kwartet, Rotterdam, F. Mostert, P. v. d. Meijde, M. van Gelderen, Arie de Jong; Bijenkorfmeisjes Dubbel Trio, Rotterdam, M. Noffke, C. van Kwawegen, Tilly Schotel, J. Riet, C. Riet, J. Schippers; M-Mannen Toespraak, Amsterdam, E. van Komen; Bijenkorfmeisjes Toespraak, Rotterdam, J. Schippers. President Kooyman hield een korte toespraak, waarna de vergadering met het zingen van „Zingen wij voor 't scheidēn” ten einde werd gebracht. Dankzegging: Ouderling Lynn R. Webb.

De juryleden waren: Muziek: Zr. Louise de Gast, Zr. A. Hornes en Zr. Willy Verstrate; Toespraak en Geschiedenis: J. Borger, A. Hartman en J. W. P. Hamel.

Zaterdagmorgen. — Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond. — Programma-Avond: Als eerste lied werd „Wij zijn werkers, trouwe werkers”, gezongen. Gebed, Ouderling Clyde Biddulph. Een zendelingenkwartet bestaande uit: Ouderlingen Bert H. Opheikens, Hoyt W. Brewster, Nanno Venema en John E. van Boerum, bracht een Engelsch lied „Ol' Uncle Ned” ten gehoor. Het volgende nummer was een tooneelstukje „'t Sterretje van Bethlehem”, opgevoerd door de Haagsche O. O. V. leden; daarna een vocaal solo, getiteld „Trees” door Zr. Ida Weekhout. President Kooyman gaf een toespraak waarin hij de noodzakelijkheid van geschikte vergaderlokalen en amusementgelegenheden besprak. „O vast als een rotssteen”, was het slot-lied, waarna Ouderling C. N. Schaap het dankgebed uitsprak.

(Wordt vervolgd)

INHOUD.

Geestelijke leiding en voorlichting	193	en Echtgenoot in Europa terug	201
De zegeningen van het betalen van tienden	197	Einduitslag van het O.O.V. wedstrijdwerk	202
Zendingsnieuws	200	De nieuwe geboorte en geestelijke groei	205
Groninger Conferentie	200	Vierde algemeene O.O.V. Conferentie	207
Overleden	200		
Van de Redactie:			
President John A. Widtsoe			

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.